

ЗНОВИШ РОКОВИ
1999

архітектура | будівництво

аю

№15-16 (1183-1184), грудень, 1998 рік

**ШАНОВНІ СПІВРОБІТНИКИ, ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ!
ШАНОВНІ КОЛЕГИ!**

Рік, що минає, був, як і всі попередні, нелегким і невизначеним в подальшому економічному розвитку нашої країни. Не був він простим і для нашого університету.

Проте, як і раніше, ми активно працювали в цих умовах. Як і раніше, вважали своїм головним завданням підготовку інженерних і архітектурних кадрів для будівництва, науково-педагогічних кадрів для розвитку науково-технічного потенціалу незалежної України.

Творчий потенціал науково-педагогічного колективу університету, матеріально-технічна та лабораторна бази університету, спільна праця з будівельними та промисловими підприємствами, науково-дослідними установами, зв'язки з вузами-партнерами України та зарубіжжя дозволяють нам на сучасному рівні справлятися з поставленим завданням.

Прийнятий Верховною Радою «Закон про наукову та науково-технічну діяльність», підготовлений до розгляду Верховною Радою «Закон України про вищу освіту» вселяють надію про поліпшення стану науки і вищої школи в недалекому майбутньому. Хотілося, щоб це сталося вже в Новому 1999 році. З цією надією бажаю і Вам вступити в Новий рік.

А ще зичу вам доброго, натхнення, успіхів в роботі та навчанні, добробуту, щастя і вдачі! Вірю у Вас. Вдячний за співпрацю.

Ректор А. ТУГАЙ

Мал. М. Я. КУЛЕНКА

❄️ Новорізка гнітка ❄️

ПОБАЖАННЯ РЕКТОРА:
Всім співробітникам - здоров'я,
доброду та добові!
Викладачам - талановитих студентів!
Студентам - успіхів, вміння та добрих,
мудрих викладачів!
Університету - сгустку національного!

Декан СТО В.В. ТРОФИМОВИЧ:
Не втрачайте оптимізму як основи
здоров'я, бажань, вчіться й добивайтесь
кращого!

Декан АБВ В. М. СМІРНОВ:
В 1999-му всього найкращого!
Нині с актуальними слова
М. ГОРЬКОГО: «Силах той,
що може, може той, хто
зрозумів, в знамях-сила!»

Декан МБГ С. П. ВОЙТЕНКО:
Бажаю, щоб студенти факультету почували
себе в університеті, як в рідному домі, були
здоровими, щасливими та збагачували себе
найкращим надбанням людства - знаннями!

Декан ПДБ А. М. СТАНКЕВИЧ:
Бажаю, щоб усі пегоди минули Вас.
Щоб названня привосило не турбу
знання, але й задоволення!

Декан будівельно-технологічного ВУТ ГОН
Всім бажаю в рік, що залишився перед 2000-літнім
благополуччя, великих успіхів в навчанні, творчому
здобутку на благо нашої Незалежної України!

Вісім архітекторів
В Новоросійському місті
Бажають і можливостей.
Всім подивитись виставку.
Ай, ви! Зодчий! Делай, як я,
Це значить - не надо за мною,
Коlessя - только моя,
Выбирайтесь своей колесей».
Нехай в 1999-му нам поєміхнеться ФОРТУНА

 Новорічну ялинку встановив і прикрасив
викладач кафедри основ архітектури С. В. СЗОМКА

НЕХАЙ БУДЕ ВСЕ НА КРАЩЕ!

Ось вже наближається до кінця 1998 -й... І все, щоб не робилося в наш важкий час, всеодно ми віримо, що це робилося на краще.

Новий рік - це зміни, а зміни, якими б вони не здавалися несподіваними, несуть у собі прогрес. Адже під лежачий камінь вода не тече і шлях подолає той, хто йде. Тобто, тільки той, хто розвивається, може сподіватися на успіх. Тільки та людина, яка рухається вперед, може сподіватися на досягнення мети.

Отже, «А + Б» бажає всім невпинного руху: щоб щось відбувалося, люди знайомилися, дізнавалися про нове. Тоді у Новому році все буде краще, ніж у старому.

Щоб дізнатися, чого досягли і чого сподіваються члени нашого КДТУБА ми задавали багатьом 2 однакових питання:

1. Чи вірите Ви в повір'я: що як зустрінеш Новий рік, таким він і буде?

2. Що Ви ставите за мету зробити в 1999 році?

Першими для бліц-інтерв'ю попалися студенти будівельного факультету Діма ГЕРЯ та Сашко ЗАМОРОКО, 42 група ПЦБ. Першим відповідав Дмитро:

1. Вірю в таке повір'я. Але в житті з наступом Нового року переконався, що це не так. Але разом з тим, знову віриш.

2. Так. Мета є. Але говорити про неї не хочеться, тому що може не збутися. І взагалі цілей може бути декілька. Скажу про одну: знайти нормальну роботу.

ОЛЕКСАНДР:

1. Ні, не вірю. Все буває навпаки. Події, що відбуваються, пізніше не відповідають повір'ю.

2. Є мета. Це зробити деякі придбання, поліпшити добробут. Це в наших з батьками можливостях, і сподіваюся, що ми це зможемо.

Олена ОНАШКО, 14 група архітектурного факультету.

1. Вірю. Спостерігала навіть, що саме так й було, щодо подій року.

2. На 1999-й особливої мети нема, бажання є різні, але мети особливої нема.

ТЕМЕНУГА (БОЛГАРІЯ), 14 група арх. ф.

1. У болгарського народу також є

таке повір'я. Якщо хтось плаче в Новий рік... І у мене такі сльози були, тому що на батьківщині я не вступила в інститут, але в 1998 році приїхала в Київ і стала студенткою архітектурного. Отже, ті сльози не збулися.

2. Моя мета - нормально вчитися, крім того, щоб мої друзі в Болгарії думали про мене і не забували. В 1999-му хочу поїхати на канікули додому, зустрітися із друзями... І ще - поїхати з Болгарії в Грецію, щоб своїми очима побачити архітектурні пам'ятники, про які нам розповідали тут під час навчання.

Іван Дмитрович РОДІЧКІН, професор кафедри МБ.

1. Не вірю. Тому що зустріч Нового року - це окремість, випадковість, а майбутній рік - це дуже багато випадковостей, принципових моментів, узятих разом. Навіть план індивідуальних дій кожної людини протягом року коректується. Одна дрібниця: новорічний настрій якоюсь мірою впливає психологічно протягом року.

2. Мета є велика, яка мене мучить, непокоїть, не дає жити й працювати. Це завершення енциклопедичного видання, яке присвячене архітектурі, культурі, побуту старовинної садиби "Старовинні мастки України". Над цим виданням працював 40 років. Книга з 56 друкованих аркушів, все скомпоновано, підготовлено до друку. Лише нема коштів для сплати друкарської послуг.

ОЛІА..., 14 гр. арх. фак.

1. Це підмічено, але не завжди виходить саме так. Адже кожного року є приємні події і прикраси, тому що рік не може бути лише хорошим, хоч

завжди в це віриш.

2. Головна мета в даний момент - щоб не було особливих труднощів в навчанні, адже перші 2 роки вчитися завжди важко. В моєму житті є мета: стати хорошим спеціалістом - архітектором не лише в 1999 році, а взагалі на все життя.

Я. М. ЯКИМІВ, декан факультету довузівської підготовки.

1. Не вірю. Якщо зустріти Новий рік з добрими успіхами зробленого в попередньому, то це й стане запорукою за наступний рік.

2. У кожної людини повинна бути мета. Без цього не можна. Але бажань таких може бути багато. Так, дуже хотілося б, щоб покращився навчальний процес, щоб студенти могли знайти добру роботу.

Света МАЗЕПА, I курс ПЦБ

1. На перевірку це повір'я не збулося. Ось, наприклад, одного разу я в Новий рік плакала, переживала. Думала, що і весь рік буде поганим. Але нічого такого не було.

2. На 1999-й в мене мета - знайти роботу. І все це треба робити самій, все залежить від мене, тому що розраховувати мені нема на кого.

А. П. ОСИТНЯНКО, помічник проректора.

1. Вірю. Як правило, задумую бажання в Новий рік. Але, якщо воно й не збувається, то й не засмучуюся.

2. Кожна людина, зрозуміло, ставить перед собою мету. Мої бажання зараз понад усім пов'язані з дитини: якщо збудеться те, що вони хочуть, то це й стане для мене найкращим подарунком.

«А+Б»

СТУДЕНТСЬКА ПРОФСПІЛКА ПРАГНЕ ЗАХИСТИТИ

СТУДЕНТСТВО - ЗА МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ

Саме під таким гаслом наприкінці вересня цього року в приміщенні Вченої Ради КДПУ відбувся Форум лідерів студентського профспілкового руху. Його організувала Асоціація профспілкових організацій студентів України (АПОС). Під час роботи Форуму відбулася також зустріч Президента України Л. КУЧМИ з представниками студентських профспілкових організацій, що пройшла в адміністрації Президента.

Ми попросили Голову студентської профспілки КДТУБА Анатолія ВАКОЛЮКА розповісти про останні події в житті профспілкової студентської організації.

- Скажіть, Анатолію, яка була мета проведення цього Форуму?

- Найголовніша мета - це згуртувати молодь, її лідерів для роботи на благо розбудови Української соціально-орієнтованої держави. Потім найнеобхіднішим було реалізувати програму "Молодь - за майбутнє України", також визначити, яким чином треба посилити роль профспілки, щоб соціально-економічно захистити студентів. Ну і, зрозуміло, треба виробити нинішню тактику дій студентських профспілкових організацій, а також допомогти студентським лідерам висловити своє ставлення до соці-

ально-економічного стану студентів та звернутися до владних структур з пропозиціями щодо шляхів його поліпшення.

- Хто же прийшов на цей Форум?

- Дуже багато учасників - понад 230 чоловік з вищих навчальних закладів усіх регіонів України. Також в роботі Форуму взяли участь Міністр освіти України М. ЗГУРОВСЬКИЙ, Міністр у справах сім'ї та молоді України В. ДОВЖЕНКО, відповідальні працівники Адміністрації Президента України, народні депутати України, керівники профспілкових та молодіжних громадських організацій.

- Скажіть, Анатолію, буди гаска, про зустріч учасників Форуму - студентських профспілкових організацій - з Президентом України Л. КУЧМОЮ.

- На цю зустріч прийшло понад 20 делегатів - представників студентської профспілки. Воно проходило в формі доброзичливого, ділового діалогу. В центрі уваги зустрічі були питання посилення соціального захисту студентської молоді, забезпечення конституційних гарантій щодо здобуття вищої освіти, недопущення приватизації спортивно-оздоровчих таборів вищих навчальних закладів.

- Ну, а які ж результати зустрічі з Президентом України?

- За підсумками зустрічі Президента Л. КУЧМИ з лідерами студентської профспілки було надано Президентом доручення В. П. ПУСТО-ВОЙТЕНКУ вжити заходів щодо ліквідації заборгованості по виплаті стипендій студентам вузів, також вирішити питання про недопущення продажу та перепрофілювання студентських оздоровчо-спортивних таборів.

Також необхідно розглянути питання про визначення граничного розміру оплати за проживання в студентських гуртожитках не вище мінімального розміру стипендії. Про це повинні потурбуватися Міністр освіти М. З. ЗГУРОВСЬКИЙ та співробітники І.О. МІТЮКОВ та В.В. РОГОЗІЙ. Крім того, потурбуватися щодо поетапного збільшення розміру стипендій студентам вузів I-IV рівнів акредитації, передбачивши у державному бюджеті на 1999 рік та наступні роки поступове збільшення стипендіального фонду. Необхідно також упорядкувати виплату стипендій аспірантам та докторантам.

(Початок. Продовження на стор. 8).

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ

На початку жовтня ц. р. за поданням профкому студентів Вченою Радою КДТУБА було затверджено кандидатів на премію і стипендію мера м. Києва. До Молодіжного Центру праці при Київській міській держадміністрації від нашого університету було подано 18 кандидатур. Напередодні Міжнародного Дня студентів 13 листопада в Колонному залі Київської держадміністрації було вручено стипендії і премії м. Києва. З нашого КДТУБА премії отримали студенти О. ВОЙТЕНКО з ПЦБ-35 та Р. ЛІСНЕВСЬКИЙ з КСІУ-31. 4 чоловіки отримали стипендії. Це О. КУЗЬМІНА з 42 групи архітектурного, Є. МАНДРИЧЕНКО (ТВ-42), І. ЛІСНЕВСЬКА (КД-31), В. КАНИЩЕВ (БМО-32).

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ

З нагоди його святкування та з метою заохочення та стимулювання кращих студентів університету оголошено наказ ректора КДТУБА А. М. ТУГАЯ:

За активну участь в громадському, спортивному житті університету, а також в художній самодіяльності оголосити подяку студентам.

Таких студентів є 10 чоловік з будівельного факультету, 9 - з факультету автоматизації будівельного виробництва, по 4 чоловіки з сантехнічного та факультету міського будівництва, 3 студента з технологічного та один з архітектурного факультету.

Наша інф.

ДОСТОЙНИХ, МИЛИХ, ЗАСЛУЖЕНИХ ВІТАЄМО!

**У К А З
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**

Про відзначення нагородами України
працівників освіти

За вагомий особистий внесок у розвиток національ-
ної освіти, піднесення рівня навчання і виховання
молоді постановляю:

Присвоїти почесне звання
«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК НАРОДНОЇ
ОСВИТИ УКРАЇНИ»

СМІРНОВУ ВЯЧЕСЛАВУ МИКОЛАЙОВИЧУ
- деканові, професорові Київського державного
технічного університету будівництва і архітектури.

Президент України
М. Київ
3 листопада 1998 року
№ 1202/98

Л. КУЧМА

З ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГІ ДРУЗИ!

МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ ШЕБЕК

- доцент кафедри організації і управління
будівництвом

ОЛЕНА АНАТОЛІВНА ЛАСЬКА

- доцент кафедри хімії

**ЮРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ
КАРПИНСЬКИЙ**

- доцент кафедри організації і управління
будівництвом

**КОСТЯНТИН ОЛЕКСАНДРОВИЧ
САЗОНОВ**

- професор кафедри нарисної геометрії

Від щирого серця życи́мо здоров'я, безмежного щастя,
вдачі та творчого натхнення, спокою душі. Дякуємо за
мудрі поради і терпіння.

СТУДЕНТИ, КОЛЕГИ, ДРУЗИ

ІНТЕРВ'Ю З ПЕРШОКУРСНИКОМ: у справі мене захоплює творчість.

Невдовзі вже й прийде зимова екзаменаційна сесія. Для деяких студентів вона стане черговою, для когось передостанньою, а от для студента 1 курсу архітектурного факультету Сашка МАЛИНОВСЬКОГО лише першою. Ми зустрілися із Олександром у той час, як я брала у багатьох студентів нашого КДТУБА бли́з-інтерв'ю, де всі відповідали на 2 однакових питання. Але із Сашком у нас такого інтерв'ю не вийшло (не до душі були йому ті питання), але зав'язалась розмова на іншу тему і, як мені здалося, зовсім непогана. Правда, замість двох питань йому довелося відповісти мені аж на 7.

- Скажи, Сашку, чи подобається тобі вчитися на архітектурному?

- Подобається вчитися, якщо добре виходить.

- Які ж предмети тебе найбільш захоплюють?

- Це, передусім, композиція, проектування.

- А чому?

- Тому що в будь-якій справі мене захоплює творчість, де треба самому все зробити, запропонувати, а не виконувати за зразком.

- А чи є такі предмети, які і в тебе не викликають захоплення?

- Є. Це, наприклад, нарисна геометрія.

- Ну, тут ти не оригінальний, така думка є у багатьох.

Саша, скажи, чи згадуєш шкільне життя, чи студентське тобі більше до душі?

- Зрозуміло, що студентське, адже ми люди самостійні, за свої вчинки відповідаємо! Але школу також іноді згадую, також учителів, яких я передусім цінував і пам'ятаю й тепер. Це вчителі хімії Микола Григорович та математики, наш класний керівник Тетяна Олександрівна.

- А чи зі школи в тебе залишились друзі, чи маєш уже друзів вузівських або в групі?

- Почну з кінця. На жаль, з групи в мене друзів нема. Поки що. А більше приятелі. У мене враження, що у нас група не дуже дружна, хоч наша староста Олена ПЛЬОНКІНА багато в чому всім допомагає, прагне, щоб ми здружилися, і це дуже цінно. Може все ще попереду...

- А от зі школи в мене дійсно є друзі. Це Богдан ЧУХЛІБ, що став нині студентом факультету журналістики

університету ім. Т. ШЕВЧЕНКА та Сергій ЧЕЩУК, що вчиться у військовому інституті. Саме їх я давно знаю і впевнений, що це люди, які мені ніколи не зрадять. До речі, коли я вчився на підготовчому відділенні, я також оцінив людські якості нашої старости Лізи КАРЕТНИКОВОЇ та Ігоря РИКУНА, що вчать на архітектурному факультеті нашого КДТУБА.

- Що б ти хотів їм побажати на Новий рік?

- Я від душі вітаю їх з новим 1999 роком! Бажаю успіхів у навчанні, багато вдачі, творчого натхнення, побільше сонячних днів, бадьорості, і щоб супутницею в житті завжди була радість!

Бесіду вела
І. ГЕРАЩЕНКОВА

РОБОТУ ЗРОБЛЕНО. А ЧИ ВСІ ПРО НЕЇ ЗНАЮТЬ?

У жовтні 1999 року відбудуться звіти і вибори профспілкового комітету університету. Профком звітуватиме перед своїми членами про здобутки і невдачі по напрямках захисту соціально-економічних, правових інтересів колективу КДТУБА. Цих напрямків у нас 5. Серед них організаційна робота (голова комісії доцент А. А. ГРОМ), соціально-правовий захист працівників (голова комісії доцент Г. М. КОЧЕТОВ), охорона праці та питання побуту (голова - доцент О. Г. ВІЛЬСОН), житлове забезпечення (голова - професор П. П. ЛІЗУНОВ), соціальне страхування та організація відпочинку співро-

бітників та членів їх сімей (голова - доцент М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ).

З цього номеру «А+Б» в кожному випуску публікуватимуться матеріали, де члени профкому розповідатимуть колективові про свою роботу.

Першим звітує доцент О. В. ФРОЛОВ з питанням соціально-правового захисту співробітників нашої галузі і участь в цій роботі профкому та колективу нашого вузу.

Г. ТИМІНСЬКИЙ,
заст. голови профкому

БОРІТЬСЯ ПРОФСІЛОК. ЩО ДО ЦЬОГО ЗМУШУЄ?

Редакція «А+Б» попросила доцента О. В. ФРОЛОВА розпочати свій звіт, відповівши на її запитання.

- Олексій Вікторович, шкода, що треба визнавати, що наслідки реформування економіки України останнім часом призвели до значного погіршення соціально-економічного становища працівників вищої школи і студентів. Скажіть, які були основні причини для дій профспілок за звітний період?

- З прийняттям нової Конституції, що замість забезпечення гарантій передбачає тільки декларовані права на соціальний захист. Ця тенденція набула стійкого з ознаками незворотності характеру. Ігнорування виконавчою владою навіть тих законів, що прийняті і вважаються чинними, нескеровано поглиблює кризу соціального захисту. Тому намагання його забезпечення набуває в діяльності профспілки першорядного значення.

Велику увагу питанню надає і профком університету. Масштабність проблеми соціального захисту, причини виникнення і шляхи вирішення якої існують поза межами університетської профспілки, змушує її діяти в загальному русі профспілки працівників освіти і науки. Перш за все міської. Цим і визначається форми роботи з соціального захисту працівників і студентів КДТУБА. Надзвичайна гострота ситуації і обмеженість можливостей надали їм екстремального характеру, який визначається як боротьба. Визначальним в ній є, з одного боку, суворота відповідності закону, а з іншого - узгодження дій колективу з діями профспілки міста і Країни. Жодна більш-менш значна акція не ініціювалась і не здійснювалась самостійно.

Основними приводами для активних дій профспілок за звітний період були проблеми з зарплатою - недостатній її розмір і несвоєчасність виплати. Розвиток цих дій відбувався, як правило в такій послідовності: листи-звернення до владних структур; листи-звернення до вишестоящих профспілкових структур; наради, збори профспілкових органів різних рівнів і призначення; листи із вимогами до владних

структур від профспілки міста, республіки; розгляд на нарадах голів профкомів, засіданнях міського комітету соціального та правового захисту; ініціювання звернень про здійснення відповідних акцій; прийняття рішення про участь в акціях на засіданнях профкому і зборах трудового колективу; здійснення акцій.

Необхідність здійснення кожного з наведених етапів викликала лише відмовою в задоволенні законних вимог або в разі їх ігнорування взагалі. У всіх цих послідовних акціях на рівнях від університету до найвищих профспілкових органів обов'язковою була і є участь в різному складі окремих керівників профкому, його членів, профспілкового активу, членів трудового колективу. Зокрема, колективом обраний і постійно функціонує страйковий комітет, делеговано представників колективу для постійної участі в роботі міського комітету правового та соціального захисту працівників освіти і науки.

- Протягом 1993-1998 років профком КДТУБА здійснив багато заходів, які спрямовані на захист і здійснення соціально-економічних прав працівників і студентів нашого вузу. Які це?

- Так, дійсно, це була ціла низка заходів. Серед них і засідання президії профкому, присвячені питанням соціального захисту, і 14 звичайних і розширених засідань за участю колективу. 5 разів за цей час трудовий колектив університету збирався для визначення дій, спрямованих на соціальний захист. Представники нашого трудового колективу 10 разів брали участь в мітингах, 4 рази в маніфестаціях, двічі - в загальнономіських страйках освіти. Крім того, за цей період відбулися два загальнономіські та загальнореспубліканські погроздовувальні страйки, в яких наш колектив також взяв участь, і ін.

Від редакції: в цьому інтерв'ю ми розповіли про причини, що призвели до дій нашої профорганізації, назвали конкретні цифри, заходи, що були спрямовані на реалізацію соціально-правових інтересів освіти.

В наступному номері ми продовжимо аналіз ефективності цієї роботи.

ХРОНІКА ПОДІЙ: 1994 РІК.

ЗАКОНОСЛУХНЯНІ СТРАЙКУЮТЬ

У вищій школі внаслідок ігнорування владними структурами вимог і пропозицій профспілки склалася вкрай напружена соціально-економічна ситуація. Під загрозою опинилося саме існування вузів. Професори та доценти переходять на іншу невикладацьку роботу. Із 1-го січня до 22-го лютого ніхто не отримав і копійки - ні викладачі, ні студенти. На своїй профспілковій конференції 17 лютого ми ухвалили рішення - підтримати міський комітет соціального захисту та преднатися до дводенного попереджувального страйку 21-22 лютого. На конференції обрано страйковий комітет у складі 13 чоловік.

НАШ УНІВЕРСИТЕТ МІТИНГУЄ

21 лютого на мітингу колективу нашого університету який відбувся в актовому залі, не було жодного вільного місця. Люди стояли на балконах і в проходах. Мізерна зарплата та регулярна затримка її виплати загострила ситуацію. Обицяється президія. Слово надається голові профспілкового комітету М. Д. ВАСИЛЕВСЬКОМУ. Він докладно описує ситуацію, викладає історію питання, причини, що призвели до такого стану, відповідає на запитання присутніх. На трибуну виходять також ведучий інженер К. В. СІДУН, заступник голови профкому КІП О. СКРИНСЬКИЙ, вчителька, голова профспілки Дарницького району І. ВОЛИНКО, доценти нашого вузу О. Ю. ВАСИЛЕНКО, О. В. ФРОЛОВ, М. С. РУДЬ, В. Г. МОСЕСЕНКО, студент А. ВАКОЛЮК. У всіх виступах звучить лейтмотив: над освітою зависла загроза нового розвалу. А життя студентів поставлено в умови фізичного виживання, бо з 110 тисяч стипендії 10 тисяч іде на платню за гуртожиток, 5 тисяч на проїзний квиток і лишається по 3 тис. на день. Це на батон і півсклянки молока.

Мітинг приймає резолюцію.

З архіву «А+Б»

ПИТАННЯ, РОЗГЛЯНУТІ НА КОНФЕРЕНЦІЇ

20 листопада в університеті проходила конференція трудового колективу.

Із доповіддю про фінансово-господарчу діяльність КДТУБА за 9 місяців виступив ректор, професор А. М. ТУГАЙ. Крім того, він доповідав колективу університету про підсумки виконання колективного договору за півріччя 1998 року та про прийняття доповнень до договору. Співдоповідачем у нього був голова комісії з організаційної роботи профкому доцент А. А. ГРОМ.

В університеті затверджені доповнення до внутрішнього розпорядку. Про це розповідав присутнім на конференції начальник відділу кадрів П. С. ВЛОХ.

Конференція прийняла постанову.

ІНТЕРВ'Ю З РЕКТОРОМ

На конференції трудового колективу ректора КДТУБА професор А. М. ТУГАЙ доповідав присутнім про фінансово-господарську діяльність нашого університету за 9 місяців, а також про підсумки виконання колективного договору за I півріччя та про прийняття доповнень до договору. Редакція «А+Б» попросила ректора прокоментувати свій виступ і для наших читачів.

- Скажіть, будь ласка, Анатолію Михайловичу, детальніше, куди витрачено університетські гроші?

- Ось дивіться на цю таблицю, а я буду коментувати. За 9 місяців КДТУБА отримав від держави 3.810 тис. гривень. А на заробітну плату, нарахування на зарплату, стипендії нами було заплачено 4.978 тис. грн. Якщо їх порівняти, бачите різницю? Це значить, що решту грошей ми повинні були взяти з позабюджетних коштів.

- Що входить у це поняття - позабюджетні кошти?

- Це, передусім, подивіться, оренда приміщення, за яку ми отримали 776 тис. грн., потім за навчання іноземних громадян на підготовчому факультеті - 42 тис. грн., за гуртожитки - 358.7 тис. грн. і ін.

На жаль, наука нині не дає прибутків. А нам треба купувати і будівельні матеріали, і інвентар, і м'які меблі для гуртожитку і ін. Крім того, необхідно розвивати навчально-лабораторну базу, тобто купувати обладнання, літературу, друковану продукцію. На це у нас пішло 160 тис. грн.

В університеті є борг за комунальні послуги і, щоб його повернути, треба було 193 тис. грн. Крім того, ми перераховуємо гроші профкому на матеріальну допомогу співробітникам і на утримання медпункту - на це потрібно 48 тис. грн. 130 тис. грн. у нас йде на утримання гуртожитків.

- Ми знаємо, що держава не збільшила фінансування вузів, а навпаки? Розкажіть про це.

- Так, це правда. Вже півроку, як зменшено фінансування освіти на 10 відсотків. І нам з цього треба робити відповідні висновки. Я чекаю від керівників підрозділів пропози-

цій як вийти з такого критичного становища. Ми намагаємося не звільняти людей, адже іде учбовий процес. Слід нагадати, що співвідношення викладачів до студентів: 1 викладач на 8 студентів, в інших вузах цей показник 1:10; 1:16. Наприклад, для КПІ цей показник 1:12. Але, на жаль, з I-ого року ми отримуємо новий розклад і вимушені будемо скорочувати викладачів.

Бесіду веде
І. ГЕРАЩЕНКОВА

ДОПОВНЕННЯ

ДО КОЛЕКТИВНОГО ДОГОВОРУ.

1. Ректорату та профкому співробітників розробити та затвердити на спільному засіданні рішення про використання фонду спеціально-матеріальної підтримки співробітників.

Відп. - ректор А. М. ТУГАЙ,
голова профкому М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ
Строк - лютий місяць 1999 р.

2. Адміністрації вивчити можливість про надання статусу житлового будинку для співробітників, які мають потребу, одному із гуртожитків університету (або його частині).

3. Адміністрації та профкому співробітників розробити та затвердити список посад і професій співробітників університету з неперервним робочим днем, яким надається оплачувана відпустка.

Відп. - ректор А. М. ТУГАЙ,
голова профкому співробітників М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ,
начальник відділу кадрів П. С. ВЛОХ
Строк - грудень 1998 р.

4. Адміністрації при затвердженні кошторису доходів і видатків університету на 1999 р. Розглянути питання щодо виділення коштів на капітальний ремонт у збільшеному обсязі.

Відп. - ректор А. М. ТУГАЙ.

5. Ректорату та профкому співробітників створити ініціативну групу по підготовці та здійсненні будівництва нового будинку для співробітників.

6. Житловій комісії, профкому співробітників вивчити питання про передачу на баланс університету гуртожитків Кисва, які не використовуються за призначенням, для подальшої їх реконструкції та переобладнання в житловий будинок.

Відп. - голова комісії з житлових питань П. П. ЛІЗУНОВ.
Строк - I півріччя 1999 р.

ПОСТАНОВИЛИ:

1.1. Інформацію про фінансову діяльність університету за 9 місяців 1998 р. прийняти до відома.

2.1. Вважати, що колективний договір за I півріччя 1998 р. в основному виконувався.

2.2. Затвердити акт перевірки підсумків виконання колективного договору за I півріччя 1998 р.

2.3. Доручити ректорові університету вжити термінових заходів по забезпеченню виконання пунктів, указаних в акті перевірки.

2.4. Затвердити доповнення до колективного договору (доповнення додаються).

2.5. Ректорату до 15 січня 1999 р. опублікувати матеріали конференції в газеті «А+Б».

3.1. Затвердити доповнення до правил внутрішнього розпорядку в університеті.

СТУДЕНТСЬКА ПРОФСПІЛКА ПРАГНЕ ЗАХИСТИТИ

СТУДЕНТСТВО - ЗА МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на стор. 4)

Що ще? Було розглянуто питання про надання додатково учням та студентам пільг на проїзд залізничним, автомобільним, приміським та міським транспортом в літній період для повернення після закінчення навчального року додому та прибуття на навчання в новому навчальному році. Також працівники держадміністрації повинні надати підтримку АПОСу в розробці та реалізації програми молодіжних вільних економічних зон з метою створення нових робочих місць для молоді та сприяння вторинній зайнятості студентів; також програми «Здоров'я студентів» з ура-

хуванням пропозицій АПОСу України.

- Багато питань було розглянуто на Форумі і на зустрічі з Президентом!

- Хвилинку. Це ще не все. Ще є питання. Серед них необхідно розробити та подати на розгляд в Кабінет Міністрів України пропозиції щодо поліпшення стану студентських сімей та їхніх дітей.

Наприкінці нашої бесіди хочу наголосити й про результати. Першим кроком по виконанню доручення Президента стала Угода між Міністерством України у справах сім'ї та молоді та Асоціацією професійкових

організацій студентів (АПОС).

- Який предмет такої Угоди?

- Встановлення між собою відносин взаємного співробітництва з питань соціально-економічного побуту, оздоровлення, відпочинку, реалізації творчого потенціалу.

І остання новина, 12 листопада відбулася зустріч Голови держадміністрації з ректорами вищих навчальних закладів та головами профспілок. Але про це окрема розповідь в наступному номері «А + Б».

- Дякую за важливу й цікаву бесіду.

Инф. профкому студ.

УВАЖНІШЕ ЧИТАЄМО ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

ДО 130-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ «ПРОСВІТИ» ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Саме стільки років тому, як 1868 року, на Україні було засноване товариство «ПРОСВІТА», яке займалося просвітницькою діяльністю, активно сприяло розвитку української мови та культури. За кілька років своєї діяльності товариство охопило практично всю Україну, а потім поширилось на Росію, Кубань, Далекий Схід, Азербайджан.

«ПРОСВІТА» мала свої друкарні, публічні бібліотеки, була засновником навчальних закладів, багатьох громадських організацій на Україні.

Прийняття 24 серпня 1991 року Акта про незалежність України розширило можливості товариства «ПРОСВІТА» і поставило перед ним нові, ширші завдання. Сьогодні «ПРОСВІТА» нараховує понад 140 тис. членів, є правонаступником товариства української мови ім. Тараса Григоровича ШЕВЧЕНКА «ПРОСВІТА», продовжує і розвиває традиції «Громади» (1860р.).

В нашому університеті функціонує осередок товариства «ПРОСВІТА». Діяльність нашого осередку спрямована на утвердження української мови в усіх ділянках університетського життя, всебічний її розвиток, охорону її чистоти і самостійності; впровадження правдивої історії українського

народу, самобутньої культури, гармонійних міжнаціональних відносин.

Просвітою університету проводяться зустрічі із відомими істориками, політиками, акторами, композиторами, дискусії по етнічнонаціональним, мовним питанням як в межах університету, так і в публіцистичних виданнях, на радіо та телебаченні, оформляються стенди. Календар нашого народу «Моя Україна» та ін.

Осередком проведена значна робота по комплектації літературою української бібліотеки в Криму, організації курсів української мови; проведення перевірок виконання вимог Конституції України по мові.

З грудня 1998 року в університеті проводились урочистості, присвячені 130 річчю заснування «ПРОСВІТИ» ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА. Була прочитана лекція членом республіканського правління «ПРОСВІТА» М. Т. НЕСТЕРЧУКОМ, відбулася зустріч з народною артисткою України Галиною ЯБЛОНСЬКОЮ, заслуженою артисткою України Катериною МОТРИЧ, артистом Богданом КОЗЕРСЬКИМ та народним хором «Чумаки».

М. ЯРМОЛЕНКО.

Голова осередку «ПРОСВІТИ» університету.

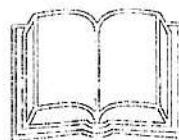
Аріаднину нитку ніхто не порве,
Не зруйнує глибинні народні основи.
У віках зродилась, віками живе
Світлоносна зоря української мови.

Був і тугит зловісний поганських чобіт
І гнобитлів подих - мов холод зимовий...
Але жив, розвивався нев'янучий цвіт
Української чистої сильної мови.

Не поницив цю мову ніякий указ,
Забороні ніякі, ніякі окови.
Раз у раз пролинали кріз простір і час
Дивозвуки святі української мови.

Із учора і завтра кладеш ти свій слід,
Заявляси про себе ти знову і знову -
Ти, що сердо пройшла через тисячу літ -
Віковічна душа української мови.

Ю. МОСЕНКІС

ПАМ'ЯТАЄМО

ЗГАДАЄМО І ВІДПОВІМО ЙОМУ ПОСМІШКОЮ!

Пам'ять - дисна
Прів. Іноді вона
повертає нас туди,
де світ переходить
в безодню і здаєть-
ся химерним, при-
марним буттям.
Повсякдення суєта
засмоктує нас в
вихор людей і подій
і, іноді, ми виявля-
ємося не готові до
сприйняття існу-
ючої реальності, що нас оточує. Ми ніби
пропускаємо все світ через себе, трансфор-
муючи його в своїй уяві, тому, напевне, кожна
людина створює свій єдиний і неповтор-
ний світ у відтворених потім художніх
образах. Саме тому на виставці кожна лю-
дина сприймає побачене по-новому, якимсь
індивідуально, віддзеркалюючи і радість, і
смуток, і біль.

Одна з таких художніх виставок, які хо-
тілося б частіше відвідувати, відкрилась 10

листопада в виставковому залі архітектур-
ного факультету (навпроти деканату)
КДТУБА. Виставка присвячена світлій па-
м'яті життя і творчості викладача нашого
університету, доцента кафедри основ архі-
тектури і архітектурного проектування
Леоніда Анатолійовича ДОБРОВОЛЬ-
СЬКОГО. 14 листопада - роковини його
смерті і в цьому ж році виповнилося б 60
років з дня його народження. Але, на жаль,
Леонід Анатолійович пішов з життя ще
досить енергійним і сповненим мрій, споді-
вань і творчих планів. Вік був життєрадіс-
ною і доброю людиною. Про це свідчать і
його акварельні роботи, що сповнені глибокої
любові до людей, природи, життя...

Скільки людей, стільки й неповторних сві-
тів. Виставка Л.А.ДОБРОВОЛЬСЬКОГО саме і
розкриває перед нами той унікальний внутріш-
ній світ однієї людини, який з цікавістю
сприймають багато інших людей. Цьому спри-
яли і постійний творчий пошук, і набутий за-
вдяки цьому досвід, і відточена техніка автора
в зображенні квітів, пейзажів, предметів і архі-

тектурних об'єктів. Виставка з цікавістю була
оглядана відвідувачами. На її урочистому від-
критті виступили ректор нашого університету
професор Анатолій Михайлович ТУГАЙ, декан
архітектурного факультету Олександр Волода-
мирович КАЦЕНКО, завідувачі кафедр, про-
фесори університету, друзі і співробітники.
Вони говорили про автора виставки лише теплі
слова, згадували спільні проекти і плани.

Багато чого Леонід Анатолійович не встиг
зробити. Так до захисту його докторської дис-
сертациі лишилися лічені місяці... Але ще біль-
ше йому вдалося здійснити - це безліч цікавих
архітектурних проектів і сотні картин. Картин,
сповнених почуттів і емоцій. Саме через ці
роботи Леоніда Анатолійовича пізнають ті, хто
його не знав, і саме через них всі ми, хто знав
його, ще раз згадаємо і відповімо йому посміш-
кою на посмішку ширю і лукаву... Посмішку
тепер вже з фотографій в центрі виставки.

С.СБОМКА,
канд. архітектури,
асистент кафедри основ архітектури

АФГАНІСТАН ЖИВЕ В МОЇЙ ДУШІ

Наближається 10-а річниця виводу військ з Афганістану, але раніше 27 грудня
1979 року - річниця введення військ в Афганістан. Це день пам'яті по всім загин-
лим й покаліченим афганською війною. З своїми спогадами до редакції «А+Б» при-
йшов викладач кафедри філософії к.ф.н. МАКСИМЕНКО Віктор Михайлович.

... Серпень 1982 р. Вчора ще абітурієн-
ти. сьогодні - студенти-першокурсники
одного з кращих українських вузів. Вони
лише познайомились, і вже здружилися.
Свій вибір вони зробили, попередню від-
кривається дорога в майбутнє.

Якщо хтось вам скаже, що у студента
життя безтурботне - не вірте йому. Турбот
у студента повно. Коли тебе розбирають
на вчній раді - це трагедія. Але вже над-
вечір забуваються його розумні повчання
біля сусіднього гуртожитку і в голові -
інші радості й турботи...

Нас зріднив 6-й гуртожиток, олімпійсь-
кий об'єкт, зручні кімнати... Ми так пи-
шалися ним!

Перший курс - найважчий. Втім сту-
денту цього розповідати не треба. Але
попри тому, що предметів для навчання
велика кількість, ми встигали робити все.
Був і студентський театр, і вокально-
інструментальний ансамбль, і секція аль-
пінізму, й попросту вечірні турнічки. Все
життя, що було перед нами, було простим
і зрозумілим для нас. Хоч деякі моменти
були й не зовсім зрозумілими: чому, на-
приклад, нашому старості-однолітку
ТОКАРЕВУ раптом вручають медаль за

бойові заслуги...

Ось тоді, світлим, травневим днем, ко-
ли я повернувся із змагань з Криму, я діз-
наюся, що нас призивають на військову
службу. Служба в армії не викликала по-
боювань, - це зараз ці слова сприймають з
іронією, а тоді - це був священний і дійс-
но почесний обов'язок.

З факультету міського будівництва
уходило нас четверо, а в Афганістан по-
трапило троє: Ісмаїл БАБЕЙКІН, Володи-
мир ЛАВРЕНЧУК, Віктор МАКСИ-
МЕНКО. Проводжали нас в урочистій
обстановці, з пацутним словом виступив
декан, а потім проректор М. М. ОСЕТРІН.
А вже через три місяці ми прощалися в
аеропорту Ашхабаду по дорозі в невідомість, чужу країну Афганістан.

Багато студентів КІБІ пройшли важкою
афганською тропою. Вони прийдуть в
День пам'яті в Афганську церкву де зби-
раються всі «афганці», щоб вилаштувати
пам'ять друзів, які не повернулися. Я ж у
цей день згадую студентський привіт
1983 року.

Ми чесно виконали свій обов'язок, яка
б це не була війна, справедлива чи ні, бла-
городна чи ганебна - нехай судять політи-

ки. Мені ж хочеться згадати цих 18-літніх
хлопців, що разом зі мною пішли у війну,
яка продовжується для них й понині. Віч-
на пам'ять Гені БАБЕЙКІНУ, що поклав
свою голову в цій війні. Ми жили з ним в
сусідніх кімнатах, разом бігали на заняття
і разом хвилювалися про оцінки. Вічна
пам'ять Валерію ЛЕСЮ, війна наддогнала
його вже на «гражданці». Я схилию голову
перед їх пам'яттю, пам'ятаю про них...

Важким випробуванням пройшла
війна і по долях інших хлопців, що пішли
в армію з КІБІ разом зі мною в той трагі-
чний 1983 рік. Призивалося нас тоді з
інституту чоловік 30 і всім юнакам Афга-
ністан залишив важку відмітку: Володи-
мир ЛАВРЕНЧУК повернувся без ноги,
Едік ПЕТРЕНКО - без руки, і я поверну-
вся інвалідом 1-ї групи... Можна ще гово-
рити про 70-градусну спеку, про конюші
Кабулу, що були переобладнані під медса-
нбати, ущелину смерті, про зельонку і
бетонку - все це і є Афганістан... Разом з
нами були й офіцери-афганці військової
кафебри КДТУБА - ветерани цієї війни,
що понесли на своїх плечах цей важкий
тягар. Це П. С. ВЛОХ, С. С. СИНЕКОП,
С. Ф. ДАУКОВ, О. П. ЗАГАМУЛО,
О. А. РОМАНЮК, В. О. ЮРЧЕНКО,
О. Д. КАПТОР, М. В. ТИХОНЧУК... Са-
ме Афганістан згадується й згадується в
душних кошмарах по ночах... Але це вже
в наступних номерах «А+Б», де учасники

ПОДУМАЄМО ПРО НИХ І ДОПОМОЖЕМО!

МАЛЕНЬКІ РАДОСТІ З СОЛОМ'ЯНКИ

Малюнок С. СЬОМКИ

Вони з'явилися в нашому сквері, що біля Солом'янської площі, минулої зими, і так невимовно здивували й втішили старожилів. «Стільки років гуляємо тут, а такого й не пригадуємо!...»

Живими вогниками спалахували на засніжених гілках, щось діловито лускали, зовсім по-людськи тримаючи в «руках»-лапках здобич, з безпечної високості кумедно лаялися із собаками, які раптом згадали своє мисливське походження.

Здавалося: з'явилися несподівано,

той й так зникнуть. Але ні! Прижилися, хоч й залишилися дуже обережними, недовірливими до людей. Горішок з руки взяти - ні-ні!

... Білки. На міських вулицях - це свого роду екзотика? Виявляється, як каже заст. директора Київського зоопарку з зоологічної частини Т. Г. КАЧАН, в будь-якому нашому парку бігає багато і білок, і їжаків, і лісових мишей, і кротів. Всі вони віками жили поруч із людьми. І розгулялися їм є де - адже в Києві 74 парки і 21 заповідник.

Цікаво, що виживати в місті звірям й птахам багато в чому допомагає наша, скажімо так, безгосподарність. Їжа, наприклад, в чистенькому типово англійському парку ви ніколи не побачите. Йому, до речі, як і дрозду необхідний густий чагарник, не зовсім доглянуті порослі ділянки. До речі, за цими звірятками в місті ніхто не доглядає, порівняно із птахами, за якими Українське товариство охорони птахів веде постійний нагляд.

Білки, сойки, їжі і інша живність

самі собі знаходять споживок, але, зрозуміло, і не відмовляться від «гуманітарної допомоги». Отже, там, де в парках і скверах, мало, наприклад, дубів, маньчжурських горіхів, що дають харч тим же білкам, можна й треба ставити кормушки.

Їжа - це те, чим ми всі можемо допомогти нашим хвостатим й крилатим сусідам.

А ось в плані житла і з цим одно-стайно згодні й спеціалісти відділу зеленого будівництва «Київзеленбуду», що перед тим, як призначити дерево за його непотрібністю (як спочатку здається) до санітарної рубки, треба подумати про цих тваринок. А це значить, що забезпечити їх квартирами.

А ці, тепер вже наші старі знайомі, приготувалися до зими, попутно даруючи «старшим братам» позитивні емоції.

Н. ПРИСТУПКО

На рисунку: одна з тих самих, з Солом'янки, білочка під час підготовки до зимової гори року.

«А+Б» ВІТАЄ З НОВИМ РОКОМ

своїх самих дорогих, самих активних авторів і помічників!

А. М. ТУГАЯ, М. М. ОСЕТРИНА, В. Л. БАЛАДИНСЬКОГО, В. С. МИХАЙЛЕНКА, О. В. ФРОЛОВА, Н. С. ГАСАНОВУ, С. О. РЕЙЦЕНА, В. А. МАЛИНОВСЬКОГО, О. С. ТРОНІНА, С. С. СИНЕКОПА, С. М. КРОЛИКОВУ, Ю. В. ІВАШКО, С. В. СЬОМКУ, Т. В. БУЛИЧОВУ, П. П. ЛІЗУНОВА, О. В. ГОРБАТОВСЬКУ і ін.

Дуже вам дякуємо!

НЕ ГРІШНО Й ПОСМІЯТИСЯ

АНЕКДОТИ

АРМІЙСЬКІ

- Тату, скажи, щоб слоник побігали...
- Зачекай, вони втомилися.
- Ну, тату, нехай слоник ще побігають.
- Ти ж бачиш, як вони важко дишають!
- Ну тату, ну нехай слоник побігають...
- Добре. Рота! Надягнути протизахис!
- Біго-о - ом марш!

Прапорщик солдатам:

- Хто не полюбить музику, два кроки вперед!.. Гарзд. А тепер беріть он той рояль і несіть його на шістнадцятий поверх.

Старшина проводить інструктаж:

- Ви прийшли сюди молоденькими

дівчатами, а вийдете звідси досвідченими жінками. Спочатку цим займався я, а після інші офіцери.

До священика приходить дівчина.

- Согрішила, свяятий отче. Тричі.

Священик витягує калькулятор, щось довго рахує.

- Йди, доню моя, прочитай 4 рази «Отче наш».

Через тиждень - та ж дівчина у священика.

- 2 рази согрішила, свяятий отче.

Той знову витягує калькулятор, рахує і каже:

- Йди, догріши ще раз, доню моя, бо величезний дріб виходить.

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури
«А+Б» Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

«А+Б»
Редактор - Ірина ГЕРАЩЕНКОВА
Адреса редакції: 252180, м.Київ-183,
Повітрофлотський проспект, 31,
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.
Комп'ютерна верстка І. В. УДІНА
Об'єм і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж примірників. Безкоштовно